

[Kommunikáció és tréning](#)

Írta: [SzabadosGabor](#) 2014. máj. 23. 9:24

Feltehetnénk az álnaiv kérdést, hogy a kettőből, vagyis a kommunikáció és a tréning közül melyik a fontosabb egy sportszakember esetében (vagyis az, hogy hogyan kommunikál, vagy az, hogy milyen edzéseket tart), de persze nyilvánvaló, hogy mindkettő ugyanolyan lényeges. A múlt héten sokat emlegett Guttman Béla idejében is így volt, a XXI. században meg pláne.

Pintér Attilát kommunikációs tréningre küldi az MLSZ, míg a szövetség illetékes bizottsága Tomiszlav Szivicsot küldi el csapata tréningjéről a kommunikációja miatt fél évre.

Előrebocsátom, mindkét döntéssel alapvetően egyet lehet érteni – csak hát ahogyan ezeket kommunikálták... az megérne egy tréninget.

Mert például annál kevésbé lehet jobban megalázni egy szövetségi kapitányt, mintha nagy nyilvánosság előtt bejelentjük róla, hogy kommunikációs tréningre kell mennie, mindezt ráadásul szinte közvetlenül egy válogatott mérkőzés előtt, hogy még véletlenül se magával a meccsel foglalkozzanak a szurkolók a különböző fórumokon a kezdő sípszó előtt. (Tessék csak megnézni mondjuk a TrollFoci termését...)

Gyorsan szögezzük le, nem a kapitány továbbképzésével van a baj – bárkinek, aki közszereplőként néhanapján megszólal a médiában, szüksége van ilyen tréningre, ebből a szempontból tehát igenis dicséretes a szövetség felismerése, függetlenül attól, hogy amúgy Pintér Attila milyen személyiség. („Egervári Sándor egy kulturált ember... Attila egy más típus” – mondta róla beiktatásakor Csányi Sándor.)

És ha már Egervári: az előző kapitány bukásába is kétségkívül vastagon belejátszottak a kommunikációs hibái. Nem mintha a 3–0 és a 8–1 ne tudta volna önmagában elsöpörni, de jóval erősebb szurkolói támogatása lehetett volna szerencsésebb megszólalásokkal. A „szerethető válogatott”-at emlegető szónoklata hamar a jó- és rosszindulatú gúnyolódások célpontjává vált, de az igazi gondot az egyes vereségek esetén tett nyilatkozatai jelentették – már a bukaresti és amszterdami éjegések előtt is. Rendszerint minden, de minden felelősséget elhárított magától, hol a (számára) érthetetlen hibákat vétő játékosait, hol a játékvezetőt, hol a csapatát kritizálni merészelt ellenfelet vont a bíráló alá, önmagát soha. Ennek volt a csúcspontja az, amikor a katasztrofális román és holland meccsek után a még mindig a „megkérdőjelezhetetlen előrelépés”-ről beszélt, újabb – immár örökös – muníciót adva a rajta

tréfálkozóknak. (És akkor a kollégái további klasszikussá vált kifogásairól, a magas fűről, a felloccsolt pályáról vagy a játékvezető fekete nadrágjáról még nem is beszéltünk.)

Kommunikációs tréning tehát valóban kell – csak hogy ennek a szövetség belügyének kell maradnia, nem kell kitergetni mindezt a nyilvánosság elé.

Ami Tomiszlav Szivicsset illeti, neki is elkélne egy kommunikációs tréning. Az egy dolog, hogy ő is a felelősséget másra hárító hazai edzők élharcosa, de ráadásul ezt még rendszeresen megspékeli egy jó adag üldözési mániával. Kétségkívül rendkívüli egyéniség, és annyiban mindenképpen hálával tartozom neki, hogy segített megérteni, miért irritálja az emberek nagy részét az általam igen kedvelt José Mourinho...

Amit mondott, mármint hogy a bajnokság helyezéseit szándékosan befolyásolják, előre döntik – nos, annál sértőbbet nehéz elképzelni, így számomra teljesen elfogadható a fél éves pauza. (Bár azt sosem értettem, hogy az ilyen rögzített idejű büntetések miért vonatkoznak a bajnoki szünetekre is: két hónapot ezzel máris megspóroltak a hatból.) Sajnos a szakvezetők, játékosok, szurkolók nagy része valóban nem érzi, milyen különbség van aközött, ha a játékvezetőt vagy bárki mást nem egyszerűen alkalmatlannak, bénának, tehetségtelennek stb., hanem szándékos csalónak mondunk. Talán akkor értenek ezt meg az edzők, ha egy-egy balul sikerült meccs után róluk is azt terjesztenék, hogy nem azért állították össze rosszul a csapatot vagy a taktikát, mert tévedtek, hibáztak, hanem mert szándékosan veszíteni akartak – ki tudja, milyen okból...

A diósgyőri mester büntetésénél tehát megint csak nem maga a tény, hanem a bejelentés időzítése a furcsa: miért nem lehetett ezt rögtön a május 4-ei DVTK–Haladás meccs után megtenni, miért kellett több mint két hetet várni vele? Tudom persze, hogy van ennek egy bevett menete, de – már csak a kijelentések komolyságára való tekintettel is – nem ártott volna gyorsítani a folyamatot. Ahogy a kölyökkutyánál is azonnal fegyelmezni kell, ha a szőnyegre piszkít, futballedzőknél is jobb rögtön megtenni ezt... Az már a fegyelmi bizottság pechje, hogy a késlekedés miatt a Diósgyőr–Videoton zakópörgetős-beszólogatós afférja és az arra reagáló

[Garancsi-nyilatkozat](#)

is közbeúszott, így az a tény, hogy az ítélethirdetés ezek után történt, csak ráerősít a Szivics eredeti kijelentésében megidézett összeesküvés-elméletre. Ráadásul az eltiltás első mérkőzése éppen a kupadöntőre, vagyis a Diósgyőr szempontjából a szezon legfontosabb meccsére esik... Időben kell ítélni, na.

Jó pihenést, jó tréninget mindenkinek!